

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 43. TĀ•DNE

PondĀ•lĀ•, 29 Ā•mĀ•jen 2007

V sedmdesĀ•tĀ• letech minulĀ•ho byly Ā•Ā•rovky povaĀ•ovány za energetické Ā•Ā•routy (to byl impuls k zavĀ•Ā•nĀ• letního Ā•asu JenĀ•e v dnešnĀ• dobĀ•) jsou hlavnĀ•mi Ā•Ā•routy klimatizaĀ•nĀ• jednotky. Dnes uĀ• neexistuje pĀ•mĀ• vztah mezi dĀ•lkou svĀ•telného dne a spotĀ•mĀ• elektrické energie. V lĀ•tĀ• sice mĀ•nĀ• svĀ•tĀ•me, ale zato pustĀ•me klimatizaci a "nula od nuly pojde". LetnĀ• Ā•as tedy prakticky Ā•Ā•dnĀ• úspory nepĀ•mĀ•inĀ•ši.

NašĀ•m základnĀ•m Ā•asem - který prĀ•vĀ• zaĀ•al - je stĀ•medoevropský Ā•as - SEĀ•E (CET - GMT+1h). TakĀ• se nazĀ•vĀ• obyĀ•ejnĀ•, standardnĀ• nebo klasickĀ•. Ano, mĀ•me zpĀ•t jednu hodinku na vyspĀ•nĀ•, kterou nĀ•m "sebral" letnĀ• Ā•as. SmĀ•la je, Ā•Ā• si na to velmi rychle zvykne. Erik (26. 10.) je to jmĀ•no skandinĀ•vského pĀ•vodu, které pĀ•vodnĀ• znĀ•lo Eyrekr - coĀ•Ā• znamenalo ctĀ•hodnĀ•, vĀ•Ā•enĀ• a všemocnĀ• vlĀ•dce. Je to tedy jmĀ•no krĀ•lovskĀ• - jak je z uvedenĀ•ho jasno. Krom formy Erik se pouĀ•Ā•ivĀ• tĀ•Ā• podoba Erich a obĀ• dvĀ• se ve svĀ•tĀ• tĀ•ši velkĀ• oblĀ•bĀ•. Patronem tohoto jmĀ•na byl sv Erik (jak jinak), který byl ovšem pĀ•vodnĀ• švĀ•dskĀ•m krĀ•lem Erikem devĀ•tĀ•m. SĀ•m byl kĀ•mesĀ•an a tak se rozhodl, Ā•Ā•e na vĀ•ru obrĀ•tĀ• i svĀ• sousedy Finy. Se zlou se však potĀ•zal, neb FinovĀ• nejevĀ•li o novou vĀ•ru nejmenši zĀ•jem. Jak uĀ• to tak bĀ•vĀ•, krĀ•l usoudil, Ā•Ā•e kdyĀ•Ā• to nejde po dobrĀ•m, tak to holt pĀ•jde po zlĀ•m. A uspoĀ•mĀ•dal proti FinĀ•m kĀ•mĀ•Ā•ovou vĀ•pravu. Tato vĀ•prava vešla do dĀ•jin, neb pĀ•mĀ• nĀ• zahynul krĀ•lĀ• v pĀ•mĀ•tel up biskup JindĀ•mĀ•ch. A jak to dopadlo? Nakonec FinĀ•m nezbylo, neĀ• se podrobit a dnes jsou z nich kĀ•mesĀ•anĀ• par excellence. U nĀ•s ErichĀ• mnoho nenĀ•, ale i to se postupnĀ• - dĀ•ky globalizaci - mĀ•nĀ•. Ale slavnĀ•ch ErikĀ• je jinak dost - nĀ•meckĀ• spisovatel Erich Kaestner, Erich Maria Remarque, a last, but not least Erich von Daeniken, znĀ•mĀ• ufolog - který ovšem nenĀ•mec, nĀ•brĀ•Ā• ŠvĀ•car. Šarlota a Zoe (27. 10.) Dnes majĀ• svĀ•tek Ā•Ā•eny a dĀ•vky obdaĀ•m tĀ•mito nezvyklĀ•mi jmĀ•ny. NapĀ•med si Probereme Zoe. Toto jmĀ•no vzniklo z Ā•mĀ•eckĀ•ho slova ZĀ•E, coĀ•Ā• znamenĀ• Ā•Ā•ivot. N tĀ•Ā• pouĀ•Ā•ivĀ• forma Zoa. Zoe jsou zmĀ•nĀ•ny v kĀ•mesĀ•anskĀ•m kalendĀ•mĀ•i hned dvĀ•. Jedna byly otroknĀ• v bohatĀ•ho Ā•mĀ• Catula. KdyĀ• se její pĀ•n dopvĀ•dĀ•l, Ā•Ā•e je kĀ•mesĀ•anskou, strašnĀ• se rozzuĀ•mĀ•il a vhodil ji do rozpalĀ•nĀ• pece. Dru Zoe nedopadla lĀ•pe. Byla tĀ•Ā• kĀ•mĀ•estankou a za krutĀ•ho panovĀ•nĀ• cĀ•saĀ•me DiokleciĀ•na uprchla na Ā•mĀ•mĀ•skĀ• venkov. NicmĀ• se našil "dobrĀ•k", který ji udal. Nakonec byla spolu s ostatnĀ•mi kĀ•mesĀ•any zatĀ•ena, krutĀ• muĀ•ena a nakonec popravena. Zoe pak byla popravena tak, Ā•Ā•e byla uvĀ•zĀ•na za nohy a za Ā•Ā•iva doslova upeĀ•ena nad ohnĀ•m. K tĀ•to hromadnĀ•i popravĀ• došlo roku 287, Dalši jmĀ•no, které pĀ•mĀ•ichĀ•zĀ• na poĀ•mad dnešnĀ•ho dne je Šarlota, nebo takĀ•, Charlota, Charlotte, atd. JednĀ• se o Ā•Ā•enskĀ• tvar jmĀ•na Charles - (toho jsme uĀ•Ā• probĀ•rali), - tedy "pĀ•n, vĀ•ladaĀ•m, svobodnĀ•". Ā•Ā•eskĀ• tvar tohoto jmĀ•na je Karel - charlotta (nebo Šarlota) je tedy Karla. Je to krĀ•snĀ• jmĀ•no a poslednĀ• dobou zase pĀ•mĀ•ichĀ•zĀ• do mĀ•dy. Za všechny mĀ•Ā•eme jmenovat Charlotta Garigue Masaryovou - manĀ•elku našeho prvĀ•nĀ•ho presidenta - a anglickou spisovatelku Charlotte Bronteovou.

Šarlota je takĀ• vynikajĀ•cĀ• smetanovĀ• a krĀ•movĀ• dort. TakĀ•Ā• milĀ• Zoe a Šarloty, jestli budete moci, tak si na tom dortu pochutnejte, kdyĀ• mĀ•te ten svĀ•tek. A vĀ•bec to hezky oslavte. stĀ•nĀ• svĀ•tek Ā•Ā•eskĀ• republiky (28. 10.) v tento den roku 1918 vznikla Ā•Ā•eoslovenskĀ• republika. Po tĀ•mĀ•ista letech, kdy jsme "patĀ•mĀ•ili" k Rakousku, poslĀ•ze k Rakousku-Uhersku. Bylo to nĀ•co jako zĀ•zrak, ve který uĀ•Ā• nikdo nedoufal. VelkĀ• podĀ•l na vzniku novĀ•ho stĀ•tu mĀ•l TomĀ•š Garrigue Masaryk, nicmĀ•nĀ•, abychom byli objektivnĀ• a spravedlivĀ•, musĀ•m tĀ•Ā• lvĀ• podĀ•l pĀ•mĀ•iznat poslednĀ•mu rakouskĀ•mu cĀ•s Karlu I. Jen dĀ•ky jeho postoji u nĀ•s nedošlo k bojĀ•m a krveprolitĀ•. Avšak dlouho nĀ•m Republika nevydrĀ•ela. Po MnichovskĀ• zradĀ• pĀ•mĀ•išel Hitler- a ten nĀ•jakĀ• oslavy 28.Ā•mĀ•jna zatrl. JakĀ• taky republika, kdyĀ• byli protektorĀ•t. JĀ• skuteĀ•nĀ• nechĀ•pu, proĀ• nĀ•s poĀ•mĀ•ad chce nĀ•kdo ochraĀ•ovat. Tyhle "ochrany" nikdy nedopadly dobĀ•me - tedy pro nĀ•s. Ale Hitler padl, pĀ•mĀ•išli komunisti a ti z toho udĀ•lali "den znĀ•rodnĀ•nĀ•". Stalin by totiĀ•Ā• nĀ•jakĀ• vzpomĀ•nky na prvĀ•nĀ• republiku nevydĀ•chal. A po nĀ•m BreĀ•Ā•nĀ•v dal velmi ostĀ•me najevo, Ā•Ā•e ani on ne. No, takĀ•Ā•e zas po mĀ•me moĀ•nost svĀ•tek vzniku naši republiky oslavit, ale nĀ•jak chybĀ• to pĀ•vodnĀ• nadšenĀ•. Lidi uĀ•Ā• jsou tak zblblĀ• a tak podlehli deziluzi, Ā•Ā•e si z toho udĀ•lali "DušiĀ•ky". Ale ještĀ• nĀ•co musĀ•m pĀ•mĀ•ipomenout: vĀ•bec nejvĀ•tši zasluhu na vzniku republiky majĀ• Ā•eštĀ• legionĀ•mĀ•i, kteĀ•mĀ•i bojovali za republiku. Byli to dezertĀ•mĀ•i z rakouskĀ• armĀ•dy, bojovali na stranĀ• spojencĀ• a vĀ•dĀ•li, Ā•Ā•e chtĀ•jí-li se nĀ•kdy vrĀ•tĀ• domĀ•, musĀ• bĀ•t jejich vlast svobodnĀ•. TakĀ•Ā•e u pĀ•mĀ•ileĀ•itosti tohoto svĀ•tku vĀ•nujme alespoĀ• krĀ•tkou vzpomĀ•nku lidem, kteĀ•mĀ•i za velkĀ•ch obĀ•tĀ• a krveprolitĀ• bo vlast a mnohy poloĀ•ili obĀ•ti nejvĀ•tši - svĀ• Ā•Ā•ivoty. Silvie (29. 10.) Silvia, Silvina, Silvana- toto jmĀ•no je pĀ•vodu latinskĀ•ho. Je odvozeno od slova Silva - tedy les. Existuje tĀ•Ā• muĀ•Ā•skĀ• podoba tohoto jmĀ•na, tedy Silvio, ale takĀ• Silvestre. TĀ•mito jmĀ•ny byli oznaĀ•ovĀ•nĀ• lidĀ• Ā•Ā•jĀ•cĀ• v lese, pochĀ•zejĀ• z lesa - tedy Silvie je Ā•Ā•ena Ā•i dĀ•vka lesnĀ•, dĀ• se Ā•mĀ•ic panna (kde byl tenkrĀ•t Toman, se nevĀ•). Ovšem existovala jedna slavnĀ• Silvia - byla to dĀ•vka jmĀ•nem Rhea Silvia. Byla to velice krĀ•snĀ• panna a vestĀ•lka (knĀ•Ā•Ā•ka) a ŀdajnĀ• pochĀ•zela z krĀ•lovskĀ•ho rodu. Byla tak krĀ•snĀ•, Ā•Ā•e se do nĀ• zamiloval sĀ•m bĀ•h Mars. Jednou šla Rhea Silvia ke studĀ•nce pro vodu a jak tak hledĀ•la na její tĀ•mĀ•pytĀ• se hladinu, usnula a zdĀ•lo se jí, Ā•Ā•e se s nĀ• bĀ•h Mars miloval... Po Ā•ase ovšem zjistila, Ā•Ā•e to Ā•Ā•dnĀ• sen tedy neb protoĀ•Ā•e ten „spĀ•nek" nezĀ•stal bez nĀ•sledkĀ•. Narodila se jí dvojĀ•Ā•tka - chlapeĀ•kovĀ• Romulus a Remus.

Silviina strĀ•ce ta „strašlivĀ• ostuda" velmi rozzuĀ•mĀ•ila a rozhodl se nechat ubohou dĀ•vku utopit v Tiberu. No, ale tam se do nĀ• vĀ•as zamiloval Ā•mĀ•Ā•nĀ• bĀ•h a pojal ji za Ā•Ā•enu. HezkĀ• holky to prostĀ• majĀ• pĀ•mĀ•ece jen jednodušš Osud jejich synĀ• je dostateĀ•nĀ• znĀ•m, ale pro ty, kteĀ•mĀ•i v šestĀ• tĀ•mĀ•idĀ• pĀ•mĀ•i dĀ•jepisu chybĀ•li, zopakujeme, Ā•Ā• chlapeĀ•ky odkojila vlĀ•ice a oni pak - potĀ• co vyrostli - zaloĀ•ili mĀ•sto. A jak uĀ•Ā• to tak mezi sourozenci chodĀ•, Romulus pra vybudoval hradby a Remus se mu vychechtal a pĀ•mĀ•eskoĀ•il je. Romulus nezvlĀ•dl vztek a bratra Rema zabil. A mĀ•sto nazval po sobĀ•. Roma - tedy Ā•m. MĀ•sto mĀ• ve znaku vlĀ•ici, kojĀ•cĀ• dva malĀ• chlapeĀ•. TadeĀ•š (30. 10.) je jmĀ•no hebrejskĀ•. ZnĀ•lo asi jako Taddai, coĀ•Ā• mĀ•lo znamenat chytrĀ•, rozumnĀ•, ale takĀ• odvĀ•Ā•nĀ• Ā•i smĀ•lĀ•. Toto jmĀ•no pak pĀ•mĀ• latina a v tĀ• znĀ•lo jako Taddaesus. PotĀ• se dĀ•ky latinĀ• jmĀ•no rozšiĀ•mĀ•ilo po celĀ•m svĀ•tĀ•. Toto jmĀ•no nosil tĀ•Ā• svĀ• zvanĀ• Juda TadeĀ•š. S tĀ•m jmĀ•nem mĀ•l opravdu smĀ•lu, neboĀ• jmĀ•no Juda pĀ•mĀ•ipomĀ•nalo lidem JidĀ•še a tak mu mnoho pozornosti nevĀ•novalo. Proto bylo tĀ•mĀ• dvĀ• tisĀ•iletĀ• byl v nemilosti, dokud nebyly vyslyšeny modlitby jemu adresovanĀ•. V NovĀ•m zĀ•konĀ• se o nĀ•m takĀ• mnoho nepĀ•še, jen to, Ā•Ā•e kĀ•zal evangelium spoleĀ•nĀ• se Šimonem zvanĀ•m Horlivec, v MezopotĀ•mĀ•i, SĀ•rii a Persii. Tam takĀ• oba nalezli muĀ•ednickou smrt. U

náš poslední dobou pÅ™ichází toto jméno opÅ™t do módy a rodí se nám mnoho malých Tadeášků. Jinak v Praze je velmi slavný kostelík sv. Tadeáše, kam se pÅ™edlouhá léta chodí lidé modlit za splnĚní svých pÅ™ání. V podstatĚ je to tam všude vytapetováno cedulkami od vdĚvých prosebníků. Jo, pražský Tadeášek, to je známý kouzelník.. ŠtĚpánka (31. 10.) Toto hezké jméno je Ěenskou formou jména ŠtĚpán Ěi Štefan. U nás se uĚívají jak ŠtĚpánka tak i Stefanie, Štefanie, Štefinka, a znamená to korunovaná, vítĚzná. Ěeny a dívky nosící toto jméno by se mĚly proslavit a nĚkterým se to skuteĚnĚ podařilo. HodnĚ si pamatuje na pohádky provázené ŠtĚpánkou HaniĚincovou,dále je tu monacká princezna Stephanie... My však tento den pÅ™ipomínáme ŠtĚpánku, která se narodila v roce 1457 poblíĚ italského mĚsta Brescie. Jako velice mladá vstoupila k dominikánským terciáškám ve mĚstĚ Crema, byla velice schopná a po Ěase sama založila klášter Svatého Dominika vSonciu, který také vedla. Proslavila se tím, Ěe se na jejích rukou a nohou zaĚaly ukazovat Kristovy rány, které krvácely a velmi bolely (stigmata). ŠtĚpánka je ovšem snášela hrdinsky, trpĚlivĚ a pokorou. ZemĚla druhého ledna 1530 ve svém klášteĚe. Nu, pÅ™ejeme všem souĚasným ŠtĚpánkám pÅ™ijemnĚjší osud. PídĚich